

opusdei.org

"Posa't davant el pessebre i estigues en silenci"

El Papa Francesc en la seva darrera audiència abans del Nadal va reflexionar sobre el sentit d'aquestes festes i va convidar al silenci per fugir del soroll consumista.

21/12/2018

Estimats germans i germanes, bon dia!

D'aquí a sis dies serà Nadal. Arbres, decoracions i llums per tot arreu

recorden que també enguany serà una festa. La màquina publicitària convida a intercanviar sempre nous regals per sorprendre. Però, em pregunto: És aquesta la festa que agrada a Déu? Quin Nadal li agradaria, quins regals i quines sorpreses?

Observem el primer Nadal de la història per descobrir els gustos de Déu. Aquell primer Nadal de la història va estar ple de sorpreses. Comencem amb Maria, que era l'esposa promesa de Josep: arriba l'àngel i canvia la seva vida. Essent verge, serà mare. Seguim amb Josep, cridat a ser el pare d'un nen sense generar-lo. Un fill que —cop d'efecte— arriba en el moment menys indicat, és a dir, quan Maria i Josep eren promesos i, d'acord amb la Llei, no podien cohabitar. Davant l'escàndol, el sentit comú de l'època convidava Josep a repudiar Maria i salvar així la seva bona reputació,

però ell, si bé podria tenir-ne dret, sorprèn: per no fer mal a Maria pensa acomiadar-la en secret, a costa de perdre la seva reputació. Després, una altra sorpresa: Déu, en un somni, canvia els seus plans i li demana que prengui a Maria amb ell. Un cop nascut Jesús, quan tenia els seus projectes per a la família, una altra vegada en somnis li diuen que s'aixequi i marxi a Egipte. En resum, el Nadal porta canvis inesperats de vida. I si volem viure el Nadal, hem d'obrir el cor i estar disposats a les sorpreses, és a dir, a un canvi de vida inesperat.

Quan arriba la sorpresa més gran, però, és la nit de Nadal: l'Altíssim és un nen petit. La Paraula divina és un infant, que significa literalment "incapaç de parlar". I la Paraula divina es va tornar incapaç de parlar. Per rebre el Salvador no hi ha les autoritats de l'època, o del lloc, o els ambaixadors: no, són senzills

pastors que, sorpresos pels àngels mentre treballaven de nit, acudeixen sense demora. Qui ho hauria esperat? El Nadal és celebrar allò inèdit de Déu, o millor dit, és celebrar el Déu inèdit, que canvia la nostra lògica i les nostres expectatives.

Celebrar el Nadal, és donar la benvinguda a les sorpreses del Cel a la terra. No pots viure "terra, terra", quan el Cel porta les seves notícies al món. El Nadal inaugura una nova era, on la vida no es planifica, sinó que es dóna; on ja no es viu per a un mateix, segons els gustos d'un mateix, sinó per a Déu i amb Déu, perquè des del Nadal Déu és el Déu-amb-nosaltres, que viu amb nosaltres, que camina amb nosaltres. Viure el Nadal és deixar-se sacsejar per la seva sorprenent novetat. El Nadal de Jesús no ofereix l'escalf segur de la llar de foc, sinó el calfred diví que sacseja la història. El Nadal

és la revenja de la humilitat sobre l'arrogància, de la simplicitat sobre l'abundància, del silenci sobre l'enrenou, de l'oració sobre "el meu temps", de Déu sobre el meu "jo".

Celebrar el Nadal és fer com Jesús, vingut per a nosaltres, els necessitats, i baixar vers aquells que ens necessiten. És fer com Maria: fiar-se, dòcils a Déu, fins i tot sense entendre allò que Ell farà. Celebrar el Nadal és fer com Josep: aixecar-se per realitzar el que Déu vol, fins i tot si no coincideix amb els nostres plans. Sant Josep és sorprenent: mai no parla en l'Evangelí: no hi ha una sola paraula de Josep; i el Senyor li parla en silenci, li parla precisament en somnis. Nadal és preferir la veu silenciosa de Déu al soroll del consumisme. Si sabem estar en silenci davant del pessebre, el Nadal serà una sorpresa per a nosaltres, no una cosa que ja hàgim vist. Estar en silenci davant el pessebre: aquesta és

la invitació per al Nadal. Pren-te una mica de temps, posa't davant del pessebre i roman en silenci. I sentiràs, veuràs la sorpresa.

Malauradament, però, ens podem equivocar de festa, i preferir les coses usuals de la terra a les novetats del Cel. Si el Nadal és només una bona festa tradicional, on nosaltres, i no Ell, som al centre, serà una oportunitat perduda. Si us plau, no fem del Nadal una festa mundana! No deixem de banda el festejat, com aleshores, quan «ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit» (Jn 1, 11). Des del primer Evangeli d'Advent, el Senyor ens ha posat en guàrdia, demanant-nos que no ens omplim amb "llibertinatges" i "preocupacions de la vida" (Lc 21, 34). Durant aquests dies es corre, potser com mai durant l'any. Però així es fa el contrari del que Jesús vol. Culpem les moltes coses que omplen els dies, al món que va de

pressa. I, no obstant això, Jesús no va culpar el món, ens va demanar que no ens deixéssim arrossegar, que vetlléssim en tot moment pregant (cfr. V. 36).

Serà Nadal si, com Josep, donem espai al silenci; si, com Maria, diem a Déu "aquí sóc"; si, com Jesús, som a prop dels qui estan sols, si com els pastors, deixem els nostres llocs per estar amb Jesús. Serà Nadal, si trobem la llum en la pobra cova de Betlem. No serà Nadal si busquem la resplendor del món, si ens omplim de regals, menjars i sopars, però no ajudem almenys un pobre, que s'assembla a Déu, perquè per Nadal Déu va venir pobre.

Estimats germans i germanes, us desitjo un Bon Nadal, un Nadal ric en les sorpreses de Jesús! Poden semblar sorpreses incòmodes, però són els gustos de Déu. Si els fem nostres, ens donarem a nosaltres

mateixos una sorpresa meravellosa.
Cada un de nosaltres té amagada al
cor la capacitat de sorprendre.
Deixem-nos sorprendre per Jesús en
aquest Nadal.

*Aula Pau VI, dimecres, 19 de desembre
de 2018*

.....

*Traducció pròpia al català del text en
castellà publicat al web del Vaticà*

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/posa-t-davant-
el-pessebre-i-estigues-en-silenci/](https://opusdei.org/ca-ad/article/posa-t-davant-el-pessebre-i-estigues-en-silenci/)
(27/02/2026)